

KALLELSE

December 2021 Januari Februari 2022

Svenska kyrkan
SÖDERMÖRE PASTORAT

STJÄRNAN KALLAR

-*Vart är ni på väg?* Det var säkert många som undrade när de vise männen gav sig av för att undersöka vad den mystiska stjärnan kunde stå för. Sannolikt var några lite undrande. Det är ju en märkelig sak att ge sig i väg på en så lång resa för något så skumt. Legender har att de kom från nuvarande Iran så kamelryggsresan till Betlehem måste ha varit rätt lång och säkert inte helt bekväm.

-*Vart är du på väg?* Säkert har du själv ställt dig den frågan någon gång. Det behöver inte handla om en yttre resa eller ens promenad.

Frågan kan lika väl gälla livets vändningar. Vad ska jag göra när jag blir stor? Gör jag rätt saker? Vad vill Gud med mitt liv?

I den kristna traditionen talar vi här om kallelse. Ett ord som betecknar den väg Gud menar att jag ska gå, den uppgift jag har fått. Begreppet spretar och kan famna brett. Grundtanken är att jag har fått gåvor, förmågor och uppgifter i tillvaron och dem ska jag bruka på bästa sätt för livets skull. Sen kan det variera hur tydligt och var det yttrar sig. Jag kan hitta en kallelse i ett visst arbete, i en viss relation eller rent av i en viss specifik situation. När du ställer dig undrande kan det vara en bra regel att tänka: om du klarar dig bra och trivs med det du gör och folk trivs med dig när du gör det är du nog på rätt spår. För Gud, även om vi utmanas ibland, vill inte göra våld på oss.

I det här numret av pastoratbladet får vi möta Micael Christoffer, bördig från Ryssby i Kronoberg och fostrad i Svenska kyrkans ungdomsarbete, och hans berättelse om hur han fann sin kallelse att vara munk i England.

Vidare skriver Maria Küchen om kallelse från ett lite strävare perspektiv. Ibland när det är som svårast kan den vara som tydligast: det här är din uppgift!

Oavsett om jag är kallad till munk eller gatsopare, undersköterska eller direktör så står jag också i en allmän kallelse med alla andra. Det är den kallelse som stjärnan väcker hos de vise männen. Kallelsen till Guds rike och att söka och finna Jesus. Hos honom får vi hitta vilan för själen och hoppet för livet.

Den kallelsen kan likt de vise människans leda oss ut på en resa som kan föra oss dit vi minst anar, men också välsignar mest. De sökte den nyfödde kungen i ett slott, men det var i ett stall i en avkrok på landsbygden han fanns. Var finner du honom, vilket ljus fick dig att börja färdens och vilken väg har du gått för att komma dit?

Välkomna till vinterns pastoratsblad, läs och begrunda och ha en välsignad advent- och jultid.

/ Richard Thörn
Kyrkoherde

BRYT EN TRADITION

Vi lever alla under samma himmel. Vi har samma rättigheter men verkligheten ser olika ut. Tillsammans kan vi stoppa tvångsäktenskap, könsstympning och våld mot flickor.

#BRYTENTRADITION

EN AV TRE FLICKOR
UTSÄTTS FÖR VÅLD
UNDER SITT LIV.

FLER ÄN 30.000
FLICKOR GIFTS
BORT VARJE DAG.

= 100 FLICKOR

FLER ÄN 10.000
FLICKOR KÖNS-
STYMPAS VARJE DAG

Tillsammans kan vi göra skillnad. Din gåva gör det möjligt!

SWISHA DIN GÅVA TILL 900 1223

PG 90 01 22-3 BG 900-1223

svenskakyrkan.se/act

act
Svenska kyrkan

FRÅN SKU TILL SFF

Jag heter Micael Christoffer SSF och är Franciskanbroder i kommuniteten Society of Saint Francis. Det är en kommunitet som är en del av Engelska kyrkan. Jag bor för tillfället i Alnmouth, en liten by vid kusten i Northumberland, norr om Newcastle Upon Tyne. Ni ska få följa mig hur min kallelse ledde mig hit från Växjö stift.

Jag är uppvuxen i Ryssby i Kronobergs län. Här växte jag upp i Svenska kyrkan som ett naturligt hem. Det var en plats där jag tidigt kände mig hemma. Barntimmar, Klapp och Klang och Lördagsträff istället för Söndagsskola. När jag började skolan fick jag börja med Ansgars, en av de barn och ungdomsorganisationer som på 90-talet bildade Svenska Kyrkans Unga.

Ansgars passade mig väldigt bra eftersom en av metoderna som användes var friluftsliv.

Att vara ute i naturen har jag alltid gillat. Tidigt var min morfar min stora idol. Han var mjölkbonde och det ville jag också bli. När jag insåg att det innebar mycket hårt arbete och inte enbart att klappa och mata söta kalvar, hoppa i hö och åka traktor ändrades min dröm, men mitt intresse för djur och natur försvann inte.

Församlingen var ett andra hem för mig och en plats där jag fick växa i ansvar och förtroende.

Församlingen var ett andra hem för mig och en plats där jag fick växa i ansvar och förtroende. Som tonåring ledde jag verksamhet för yngre barn, jag blev kyrkvärd och satt i kyrkorådet. Jag satt också i styrelsen för vår lokala Ansgarsförening. Genom Ansgars fick jag också möjligheten att träffa andra barn och ungdomar i Växjö stift och möta olika traditioner inom Svenska kyrkan. Det var bra att veta att det fanns andra kristna i min ålder och att jag kunde vara del av en

majoritet och inte minoriteten som i skolan. Jag fick möjlighet att växa i min erfarenhet av kristna med olika uttryck. I min hemförsamling var predikan och ordet fokus. Genom stiftsläger med Ansgars och senare Svenska Kyrkans Unga fick jag erfara att nattvarden och det liturgiska livet kunde vara ett fokus. Det var också här jag fick först möta Tide-

gården som bönform. Det var ett sätt som passade mig bra. Att med framförallt Psaltaren men också andra texter från Bibeln be flera gånger om dagen kändes naturligt, en avslappnad form utan krav på prestation och rätt ord.

Jag fick lite då och då höra från andra äldre församlingsmedlemmar, klasskompisar och andra att de tyckte jag skulle bli präst.

Det var något jag funderade på men det kändes aldrig rätt. Jag gjorde min värnplikt som ingenjörssoldat i Eksjö, vilket var en bra tid för mig. Vi hade ett gott kamratskap i min grupp och flera av oss var kristna och det var naturligt för oss att prata om det och vi var accepterade av övriga soldater, det var inget som skapade utanförskap. När det var dags att mönstra påminde befälen oss om att det var dags att förbereda oss för det civila livet. Vi fick erbjudande om att få hjälp med att söka utbildningar. Jag tänkte då på det här med att bli präst igen. När jag väl fick reda på vad prästutbildningen innebar lät det väldigt tråkigt och det såg jag som en bekräftelse på att det inte var min kallelse. Efter att jag mönstrat fortsatte jag jobba i olika ålderdomshem - och skolkök vilket jag gjort på somrarna medan jag gick Livsmedelsteknisk linje på gymnasiet. Matlagning var en

passion. Det var svårt att få en fast anställning i mitten på 90-talet så efter en tid bestämde jag mig för att plugga igen. Om det inte hade med matlagning att göra kändes församlingen som platsen där jag ville jobba. Jag skulle inte bli präst men det kändes rätt att plugga pedagogik och bli församlingspedagog, att få möjlighet att hjälpa andra växa i sin tro, främst barn och unga men alla åldrar genom gudstjänsten om inte annat.

Mina studier till att bli Församlingspedagog tog mig till andra delar av Svenska kyrkan och vidgade mina erfarenheter av kristen tradition. Jag pluggade Svenska Kyrkans Grundkurs i Älvsbyn i Luleå stift och fick erfarenhet

av EFS, Laestadianer och samer och deras svåra historia med Svenska kyrkan. Jag studerade sista året för att bli Församlingspedagog på folkhögskolan i Sigtuna och slutligen fick jag anställning i en församling i Södertälje. Jag jobbade i staden i nio år. Södertälje är en väldigt kristen stad. Svenska kyrkan är i minoritet men det finns gott om Kristna

Vi träffades hemma hos varandra en gång i veckan för att be tillsammans

från Mellanöstern, främst Syriskt Ortodoxa, så mina erfarenheter av att vara kristen växte. Mina vänner hade alla ett stort ekumeniskt

hjärta och många kände sig hemma i olika frikyrkor. Vi träffades hemma hos varandra en gång i veckan för att be tillsammans om vad som

Att träffas en gång i månaden och be för varandra dagligen var inte tillräckligt för mig

hände i våra liv. Detta var en ny erfarenhet för mig att på ett positivt sätt be mer personligt och privat kontinuerligt. Eftersom de flesta av mina vänner skapade sina

egna familjer eller det var vad de längtade efter var det en stor del av vårt böneliv. Det var ju också en stor del av mitt arbete med, barn, ungdomar och familjer som jag mötte i olika verksamheter. Jag trivdes väldigt bra med mitt arbete och fick höra att jag skulle bli en bra pappa men det kändes inte som min kallelse längre. Som barn hade jag drömt om att bilda familj som jag tror de flesta gör, det är vad de flesta av oss får gåvan att bilda. Om jag inte skulle bilda min egen familj vilken är min kallelse då? En kväll bestämde jag mig för att vi skulle

be för detta. Jag nämnde också att jag kanske skulle leva i celibat och att tidegården är en böneform som passar mig. Under vår bön fick en av mina vänner en bild av ett träd fyllt med fåglar. För mig blev det en kallelse från Franciskus från Assisi. Jag visste inte särskilt mycket om detta helgon från Italien men det var han med djuren i varje fall.

Jag började lära mig mer om Franciskus och försökte hitta honom i Svenska kyrkan.

Det ledde mig till komuniteten Franciskus Tredje Orden i Svenska

kyrkan. En kommunitet för män och kvinnor som inspireras av Franciskus i sitt kristna liv. Alla fortsätter att leva sitt familjeliv hur det än ser ut som singel eller gift. Jag var med i denna kommunitet några år men kände efter ett tag att jag behövde mer av levd kommunitet tillsammans med andra. Att träffas en gång i månaden och be för varandra dagligen var inte tillräckligt för mig. Under en av våra årliga träffar kom en första ordens broder från England på besök. Han berättade om deras vardag och när han kom tillbaka ett halvår senare hjälpte han mig att organisera ett två veckors besök hos bröderna på olika platser i England. Denna första smak ledde till att jag höll kontakten med novisrådgivaren, den broder som har ansvar för nya bröder, och blev året efter inbjuden att komma på besök för en helg. Jag avböjde eftersom jag tyckte att jag inte hade tid och när jag fick en inbjudan året efter tänkte jag detsamma men i slutändan åkte jag. Om det var något jag var kallad till måste jag ju våga pröva någon gång och livet kommer alltid att vara fullt av olika viktiga saker. Jag blev nu inbjuden att flytta in med kommuniteten och bli en del av den vilket jag gjorde hösten 2011. Detta är fortfarande rätt för mig men som med all kallelse är det något jag fortsätter att testa dag

för dag. När jag ser tillbaka på mitt liv såhär långt så har en erfarenhet förberett mig för nästa steg i kallelsen. Att bli Franciskanbroder som tjugoåring var inte rätt för mig men idag är det så.

Kallelse handlar om att lyssna till vad vi tycker om och är bra på. Vilka gåvor ger Gud oss och vad är vi intresserade av. Jag fortsätter att lyssna för att se vad jag kallas till framöver.

/ Micael Christoffer SSF
Friary of Saint Francis, Alemouth

Ikon av Robin Johansson
www.ikonverkstaden.se

S:t Fransiskus av Assisi

Den helige Franciskus var en italiensk katolsk tiggarmunk, vandrarpredikant och botpredikant i början av 1200-talet.

Franciskus av Assisi kom från en rik familj och var som ung en lättsinnig festprisse. Men kallelsen drabbade honom med stor kraft när Jesus på korset i kyrkan där han satt och bad pratade med honom och sade: "Bygg upp min kyrka!"

Franciskus tog det bokstavligt och renoverade det skruviga kapellet, varpå han fick samma ord till igen. Franciskus av Assisi började följa Jesus exempel i fattigdom till tjänst för utstötta. Med tiden kom folk att söka sig till honom och gemenskapen kallade sig de mindre bröderna. År 1209 skrev Franciskus ordensregeln och samma år fick han påvens välsignelse att grunda franciskanerorden.

Franciskus kände en allt över-skuggande kärlek till alla Guds skapelser, människor som djur, och han berör människor långt bortom kyrkan och kristendomen. Han omtalas för att ha predikat för fåglarna och han ska ha sagt: "Förkunna alltid evangelium. Om nödvändigt använd ord!"

BÖN - VISA MIG VÄGEN

O, Herre
kom snart och lys upp natten.

Såsom döende längtar,
så längtar jag efter dig.
Säg min själ att intet händer
utan att du tillåter det, och att
intet som du tillåter är tröstlöst.

O Jesus, Guds Son, du stod tyst
inför dem som dömde dig.
Gör mig tyst till dess jag fått
besinna vad och hur jag ska tala.

**Visa mig vägen,
och gör mig villig att
vandra på den.**

Vådligt är att
dröja och farligt
att gå vidare,
så uppfyll då
min längtan
och visa mig
vägen.

Jag kommer till
dig, så som den
sårade kommer
till läkaren.

Ge, o Herre,
mitt hjärta ro.

En bön som kallas Heliga Birgittas
har blivit populär bland pilgrimer:
"Herre, visa mig din väg och gör mig
villig att vandra den". Den är inspire-
rad av Birgittas uppenbarelser, men
är inte ett ordagrant citat.

Den är hämtad ur en längre bön av
kyrkoherden Sam Stadener, ihopre-
digerad av Birgittacitat som Emilia
Fogelklou tillhandahållit. Denna
bön publicerades i Den svenska
psalmbokens bönbok 1921. I en
ny utgåva av bönboken 1942 hade

"Heliga Birgittas bön" brutits ut ur
Stadeners längre bön och placerats
under rubriken "När man går till sitt
arbete". 2005 fick bönen den ännu
enklare titeln "Visa mig vägen" och
hittas i psalmboken som bön 159.

År 1973 högs den i sten och pla-
cerades över ingången till Birgitta-
systrarnas klosterkyrka i Vadstena.
Ordalydelsen är mer Stadeners än
Birgittas, men innehållet överens-
stämmer med Birgittas teologiska
tänkande.

PSALM 275 - LED MILDA LJUS

Psalmens text är skriven av John Henry Newman den 16 juni 1833 ombord på ett fartyg på väg hem från Sicilien där han hade blivit sjuk i tyfus. Ensam och illa medtagen av sjukdomen och orolig av den liberala politiska utvecklingen i hemlandet skrev han sången som en bön om hjälp att förstå hur han skulle kunna hjälpa till så allt skulle kunna bli bra. Han försökte under flera år få kyrkan att utveckla en äldre högkyrklig tradition, som låg nära katolicismen, men konverterade 1845 istället själv till den romersk katolska kyrkan där han senare blev kardinal.

Newman såg aldrig själv texten som en psalm trots att många gjorde ett försök att sätta en melodi till orden. Över 30 förslag gjordes bara i England men Newman verkade aldrig riktigt gilla något av förslagen. I den svenska psalmboken var det Charles Henry Purdays melodi som blev vald. Den spred sig i slutet på 1800-talet även utanför kyrkliga sammanhang och var den version som blev mest omtyckt.

Texten är en tydlig personlig bön och Newmans inre kamp om att räcka till är väldigt tydlig i framförallt den engelska texten. "Ett steg

är nog för mig". I översättningen tydliggörs hans längtan att inte behöva se eller förstå allt, bara känna att det rör sig ett litet steg åt rätt håll. När Newman fick frågan om hur han menade med sista versen och om det var att han ville ha tillbaka sin barnatro, som han kanske till och med tappat svarade han "Poeter har ingen skyldighet att redovisa varifrån de hämtat sina ord eller minnas varför de skrivit som de gjort".

Texten har haft något undflyende över sig som gett upphov till många tolkningar och därför bearbetats och översatts på många sätt. Den svenska texten har översatts av Erik Nyström, Carl Broberg, J.A Eklund, Emanuel Linderholm, Nathan Söderblom, Berndt David Assarsson, Hjalmar Alner och till sist Torsten Fogelqvist.

Av allas originalförslag av

översättning är det egentligen bara Alners vers ett och halva vers två samt Fogelqvists slutliga bearbetning av vers två och tre som är kvar. Söker man den engelska texten "Lead Kindly Light" kan man höra den engelska texten och själv fundera på hur man skulle översätta den.

/Magnus Bredmar

ATT LEVA AV TRO

275

Led, milda ljus

1 Led, mil - da ljus, i dun - kel, dim - fylld värld. Led du mig fram. Mörk nat - ten är, långt från mitt hem min färd. Led du mig fram. Styr du min fot. Min fjär - ran fram - tids stig jag vill ej se, ett steg är nog för mig.

2 Ej alltid, Herre, var min bön att du /mig ledde fram. Jag ville se och välja själv. Men nu: /Led du mig fram. Stolt av min kraft jag njöt på farligt spår av stundens glans. Glöm bort de gångna år.

3 Din kraft dock bar, och framgent bära skall, /om du blott styr, hän över hed och stup och försars fall, /tills natten flyr och dina änglar ler ur morgonskyn som förr en gång.

ADVENT- OCH JUL

1 ADVENT 28/11 - ETT NÅDENS ÅR

10:00 S:t Olof Högmässa

Trecanticum, Söndagsskola, kyrkfika

11:00 Karlslunda Gudstjänst små & stora

Pernilla Ingvarsdotter sopran

Barnkören, Barnbibelutdelning, kaffe

11:00 Hagby Högmässa

Fantastiska kören, Stjärnkören

Tor Borgén trumpet

16:00 Ljungby Högmässa

Alexander Åkesson trumpet

Mellankören, Piggelinkören, Con Spirito

16:00 Mortorp Mässa

Kyrkokören, Barnkören, kaffe

16:00 Voxtorp Högmässa

Tor Borgén trumpet, kyrkkaffe

2 ADVENT 5/12 - GUDS RIKE ÄR NÄRA

10:00 S:t Olof Högmässa

11:00 Arby Högmässa

11:00 Karlslunda Högmässa

16:00 Ljungby Mässa

Kajsa Lisa Eriksen cello

16:00 Halltorp Högmässa

3 ADVENT 12/12 - BANA VÄG FÖR HERREN

10:00 S:t Olof Mässa

15:00 Trekantens skola Ridande Lucia

Vid Trekantens julmarknad

16:00 Ljungby Mässa

16:00 Voxtorp Högmässa

Kyrkkaffe

16:00 Mortorp Gudstjänst små & stora

Barnkören, lucia

18:00 Ljungbyholm Luciatåg

med häst och vagn genom byn

MÅNDAG 13/12

18:00 S:t Olof Luciafrande

18:00 Voxtorp Lucia

Stjärnkören

18:30 Karlslunda Luciagudstjänst

I samarbete med skolan

FREDAG 17/12

19:00 Tvärskogs församlingshem

Ekumenisk musikgudstjänst

Advents- och julsånger med "Ainas bilder"

4 ADVENT 19/12 - HERRENS MODER

10:00 S:t Olof Högmässa

11:00 Arby Krubbgudstjänst

Lillkören

16:00 Halltorp Högmässa

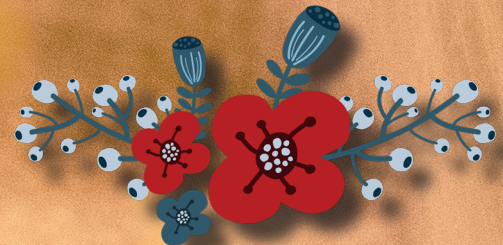
16:00 Karlslunda Musikgudstjänst

Kyrkokören

Maria Wackt sopran

16:00 Ljungby Högmässa

Spontankören

LITID I SÖDERMÖRE

JULAFTON 24/12

10:00 Karlslunda Julkrubba

Barnkören

11:00 Ljungby Julkrubba

Piggelinkören, Mellankören, orgelskolan

11:00 S:t Olof Julspel

Barnkören, Trecanticum

11:00 Voxtorp Julkrubba

Stjärnkören

12:00 Mortorp Julkrubba

Barnkören

17:00 Arby Julbön

JULAFTON 24/12 – DEN HELIGA NATTEN

23:00 Ljungby Julnattsmässa

Con Spirito

23:00 S:t Olof Julnattsmässa

Trecanticum

23:00 Hagby Julnattsmässa

23:00 Mortorp Julnattsmässa

Pernilla Ingvarsdotter sopran

Karlslunda-Mortorps kyrkokör

JULDAGEN 25/12 – JESU FÖDELSE

07:00 Halltorp Julotta

Fantastiska kören

07:00 Karlslunda Julotta

Pernilla Ingvarsdotter sopran

11:00 S:t Olof Högmässa

14:00 Möregården Gudstjänst

Musikmedverkan, julkaffe

15:00 Björkhaga Gudstjänst

ANNANDAG JUL 26/12 – MARTYRERNA

11:00 Hagby Högmässa

Julens psalmer och sånger

sång: Niclas Åhman, Britt-Marie Ottosson,

Magnus Theander, Minu Björkman

NYÅRSAFTON 31/12

17:00 Hagby Nyårsbön

NYÅRSDAGEN 1/1 – I JESU NAMN

16:00 Ljungby Nyårsbön

SÖNDAG EFTER NYÅR 2/1 – GUDS HUS

10:00 S:t Olof Högmässa

11:00 Arby Högmässa

16:00 Voxtorp Högmässa

16:00 Mortorp Högmässa

TRETTONDEDAGEN 6/1

– GUDS HÄRLIGHET I KRISTUS

10:00 Ljungby Högmässa

16:00 Halltorp Musikgudstjänst

Fantastiska kören, Nybro manskör

Pia Nilsson och Minu Bergman, körledare

16:00 Karlslunda Musikgudstjänst

med små och stora

Kyrkokören, barnkörerna

FÖRSTA SÖNDAGEN EFTER

TRETTONDAGEN 9/1 – JESU DOP

10:00 S:t Olof Högmässa

11:00 Hagby Högmässa

16:00 Mortorp Högmässa

16:00 Halltorp Julraskning

DET HÄR ÄR DIN UPPGIFT

Kallelse är ett stort ord – ett av trons största. I varje kristet hjärta väcker ordet "kallelse" längtan och bävan, eller, nåja, åtminstone i mitt hjärta. Jag är kallad till något, så mycket är säkert, men till vad?

Ett tag trodde jag att jag hade ett prästkall, tills jag insåg att det skulle innebära konfirmandläger på bekostad av skrivtid. Jag har aldrig varit kallad till sådant som konfirmandläger, inte ens när jag var i konfirmandåldern. Jag har aldrig förmått umgås i grupp. Förlåt.

Vissa säger att man inte kan vara

kristen utan att umgås i grupp, det vill säga, ingå i en stabil social samlingsgemenskap, men de har fel. Även mycket ensamma människor kan vara kristna. Jag tror att de mycket ensamma har en alldeles särskild plats tätt intill Jesus, som visste hur övergivenhet känns och alltid går vid de ensamastes sida.

För mig är det lättare än för en den mycket ensamma att vara enstöring, eftersom det finns människor omkring mig som jag behöver få vara ifred från. Min ensamhet är aldrig påtvingad. Det är ett privilegium. Jag är inte kallad till för-

samlingsumgänge i grupp men inte heller till ensamhet. Så, till vad kallar Gud just mig?

Att ställa frågan är inte egocentriskt. Vi är olika, vi människor, och har olika vägar att vandra. För att kunna höra Guds kallelse måste jag kanske känna mig själv, men att känna sig själv är en svår sak, kanske en omöjlighet. Känner någon egentligen sig själv?

Vi är ständiga överraskningar och gåtor för varandra och oss själva, och dessutom förändras vi. Den människan som jag var i konfirmandåldern finns inte kvar. Jag är inne i livets tredje och sista fas, har fyllt sextio, bereder mig på att åldras.

I livets ständigt pågående förvandlingar – från barn till åldring, från välbekant spegelbild till okänd främling – är det bara att följa med. Jag är i rörelse. Jag lyssnar. Vad vill du med mig, Gud?

Svaret kommer aldrig när jag frågar. I stället övermannar det mig när livet är svårt.

Den sista tiden, ärligt talat, har livet delvis varit mycket svårt. Det har

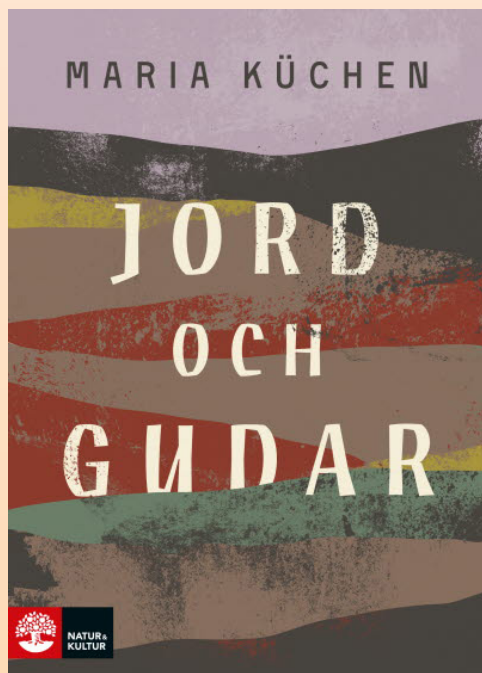

funnits stunder när jag tänkt: "Det här klarar jag inte."

Mörka situationer bortom min kontroll har krävt min totala närvaro, utan att någon eller någon har frågat mig om jag orkar. Och just där, just då, har Guds röst plötsligt brutit igenom: *Det här är din uppgift.*

Jag har varit helt säker – det är Gud som talar. Ingen annan har en stämma som är samtidigt så stark och så mild. Guds röst är viskande åska. Det går inte att säga emot. Jag skulle lika gärna försöka säga emot stormen eller berget.

Det här är din uppgift. Den här situationen. Att bära mig själv och andra

igenom den. Att uthärda och lindra lidande. Att inte behöva vila förrän vila är möjlig. Att förstå vad som sker. Om inte annat, så åtminstone det – att begripa det obegripliga, stå rak inför det och låta smärtan rinna över mig, men aldrig igenom mig.

Det kräver inte mod eller styrka. Faktiskt kräver det överhuvudtaget ingenting, hur konstigt det än kan låta. Jag kan inte misslyckas med det, vad som än händer. Gud säger: *Det här är din uppgift.* Och jag svarar inte att jag ska försöka, eller att jag behöver hjälp. Jag svarar: Jag förstår.

I kallelsen finns inget misslyckande. Ingen bestraffar mig eller fördömer mig om jag kommer till korta. Gud ger mig ett uppdrag, ett förtroende, och älskar mig hur det än går, lite som när ett barn hjälper till i köket. *Det här är din uppgift.* Knäck det här ägget. Om du lyckas eller inte, är inte det väsentliga. Det väsentliga är att du lär dig leva – ett liv tillsammans med Gud, hur ensam du än är i denna värld.

Vi finns till i en värld som är sorglig på många sätt. Något annat behöver vi inte låtsas. Vi måste inte säga till oss själva och varandra att adventstiden ändå alltid innebär en ny start, ett nytt hopp, även

om det faktiskt är så. Låt det svåra vara svårt, tills såret har läkt och en lösning finns. *Det här är din uppgift* – att leva oavsett. Att lyssna. Att förstå. Att låta det obegripliga vara vad det är.

Foto: Ulrik Fallström

/ Maria Küchen
Poet och prosaist
Författare och kritiker
Skriver regelbundet i Pilgrim – tidskrift för andlig vägledning. Hennes senaste bok "Jord och gudar" gavs ut på Natur och kultur 2021.

VILKA MÖTER VI I ADVENT OCH JULTID?

I gudstjänster, firningsdagar och bibeltexter under advent och jul möter vi många olika gestalter. Men det är inte alltid vi reflekterar, eller ens vet så mycket, om dem. Här kommer något till eftertanke:

Åsnan:

Jesus rider in till Jerusalem på en åsna i texterna på **1:a söndagen i advent.**

Åsnan är den fattiges lastdjur, inget maktdjur med stolta later. Jesus kommer med en annan sorts kraft en vapenmaktens. Även om åsnan ofta ses som bångstyrig och enviss är det den som bär Jesus till oss så vi får möta honom i ögonhöjd. Vi är också kallade att bära Kristus i ödmjukhet och enkelhet till vår nästa. Och glöm inte att den lite besvärlige kanske bär Jesus tydligare.

Nikolaus av Myra: Kyrkan minns honom den **6 december.**

Han var biskop på 300-talet i Myra, i dagens Turkiet. Han räddade tre systrar från prostitution genom att kasta in guld genom ett fönster tre nätter i rad så deras far hade pengar till hemgifterna. Nikolaus är en förebild till jultomten. Vi är också kallade att ge gåvor som räddar liv.

Lucia:

Föddes i Syrakusa i Italien år 280. Det finns många varianter

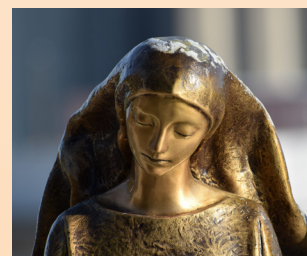
på hennes berättelse men grunden är att hon redan som barn i hemlighet bestämde sig för klosterliv. När hon vägrade gifta sig med den man hennes föräldrar lovat bort henne till (han delade heller inte hennes tro) avslöjade henne som kristen och hon fick lida martyrdöden när hon vägrade avsäga sig tron. Det var under förföljelserna år 304, den **13 december.** Vi är också kallade att stå för människors rätt att själva få välja riktning i livet och att våga stå för vår kärlek och längtan efter Gud.

Johannes döparen:

Den siste gammaltestamentlige profeten, släkt med Jesus, levde i öknen och på gräshoppor

och vildhonung. Han är i kyrkans fokus **3:e söndagen i advent.** Han kallade folk till dop och omvändelse och ropade ut att det efter honom skulle komma en som är starkare och döper med helig Ande. Jesu dop hos Johannes är början på Jesu verksamhet. "Se Guds Lamm som borttager världens synder" sade han och samma ord sjunger vi i varje mässa. Vi är också kallade att peka på Kristus.

Jungfru Maria:

Vi samlas kring Herrens moder på **4:e söndagen i advent.**

Hon är tonårstjejen som sade ja till kallelsen att vara mamma till Gud själv. Modet, tron och tilliten hon visar är galet stort.

För vilka konsekvenser var det inte för en så ung ogift flicka att föda ett barn? Och vem skulle tro henne att det verkligen var Gud som gjort det? Och dessutom tvingades hon till flykt och exil när det hände. Vi är också kallade att lita på Guds märkliga verk.

Den helige Stefanos kallas för den förste diakonen, men också den förste martyren. Han är i blickfånget **annandag**

jul. När tjänsten för de utsatta och fattiga tog mer och mer tid från apostlarnas bön och undervisning utsågs sju diakoner för att ta ansvar om omsorgen av nödställda. Stefa-

nos var en av dem. Han var fylld av nåd och kraft står det, vilket somliga inte tålde och de satte dit honom och han dömdes falskeligen till döden för hädelse. Han dog med Jesus för sin blick. Vi är också kallade till omsorg för den nödlidande.

De värnlösa barnen – eller: de menlösa barnen – finns bara

kvar som begrepp i vår kalender den **28 december**. Det är dagen då vi minns alla de barn som dödades av soldaterna i Herodes ilska och oro över att judarnas konung hade fötts i Betlehem. Barnen som både skyddslösa och oskyldiga fick sätta livet till för någons makthunger och rädsla att förlora privilegiet. Vi är INTE kallade att utsätta andra för

våra aggressioner vid oro för att tappa position och anseende.

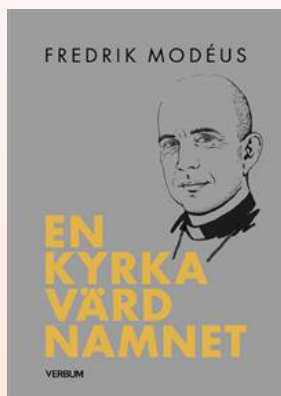
De vise männen: Stjärnty-dare eller kungar eller mager från öster-

land – antagligen dagens Iran – som såg ljuset i fjärran och gav sig ut på en resa för att se vad det handlade om. Vi vet inte hur många de var, fler än två – och de hade med sig tre sorters gåvor. Vilken galenskap att skönja något och ge sig av för att söka. Vilken tro och vilken längtan! Deras berättelse blir vår på **trettondedag jul**. Vi är också kallade att följa ljuset, till ett äventyr på färdens och så finna Jesus i den enklaste av omständigheter.

Pastoratet söker gravrättsinnehavare

Flera av gravarna på våra kyrkogårdar saknar gravrättsinnehavare. Därför har vi satt ut gröna skyltar på berörda gravplatser. Om du har upplysningar om en sådan grav, eller om någon anhörig till den gravsatte, kontakta pastorsexpeditionen på tel. 0480-770 400 eller någon av våra kyrkvaktmästare senast den 30 april 2022.

En kyrka värd namnet

Av Fredrik Modéus
"Jag har en dröm. Om en kyrka som berör och utmanar, stör

och tröstar, en kyrka som väcker nyfikenhet och vilja till engagemang, som är ödmjuk och djärv, stridbar och fridsstiftande", skriver biskop Fredrik Modéus.

I boken tecknar biskop Fredrik fram vad som måste känneteckna Svenska kyrkan, i en tid som präglas av oro i världen, sämre kunskap om kristen tro – men också en spirande nyfikenhet på religion och ett stort förtroende för kyrkan, om än lite på distans.

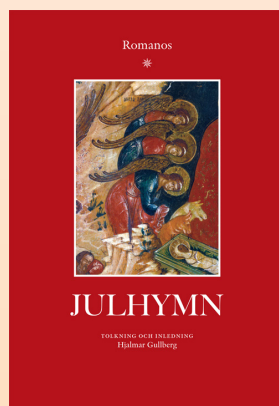
Fram växer bilden av en kyrka som är öppen mot Guds värld; bidrar till ett hållbart liv för alla; försvarar varje människas rätt att tro; vårdar gemenskapen i gudstjänstfirande församlingar; berättar tydligt om kristen tro utan att låsa in Gud i orden och modigt visar vägen mot framtiden. Fram växer bilden av en kyrka värd namnet.

BOKTIPS

Romanos julhymn

Tolkning av Hjalmar Gullberg

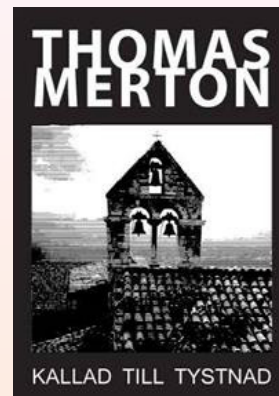
Romanos Meloden är en av kristenhetens största hymndiktare. I hans underbara julhymn från 500-talets Bysans förenas ett mänskligt och nära tilltal med teologisk djupsinighet. Maria framträder här som nybliven och orolig mor men också som Gudsmoder och förebedjerska för mänskligheten. Julnattens mysterium uttrycks i koncentrerat poetiska formuleringar och genom hela hymnen ljuder änglarnas, herdarnas och de vise männens lovsång till Guds människoblivande:

»Ty oss är givet i denna dag ett nyfött barn, av evighet Gud.«

Romanos Julhymn är en av den ortodoxa kyrkans

genom tiderna mest älskade hymner och dess inledning sjungs än i dag i julgudstjänsterna. Här föreligger den i sin helhet i Hjalmar Gullbergs mästerliga översättning och illustreras av en rysk ikon till Kristi födelse.

Kallad till tystnad

Av Thomas Merton

Kallad till tystnad är den den amerikanske trappistmunken Thomas

Mertons självbiografi. Här tecknas porträttet av en ung amerikansk student, som steg för steg till sin egen förvåning drivs fram mot beslutet att bli katolik. Om den katolska tron har han ursprungligen inga begrepp alls snarast inger den honom en instinktiv känsla av obehag. Men han möter den katolska kyrkokonsten och den katolska filosofin, och en dag slår den idén ned i honom, att han skall bli munk.

Detta går nu inte att realisera i en handvändning. Han får kämpa och tveka i många år och göra många fruktlösa ansatser, innan han till sist inträder i trappistklostret Our Lady of Gethsemani. Trappistorden anses vara den strängaste av ordnarna och det är t.ex. inte tillåtet att tala.

Kallad till tystnad är inte bara ett högtintressant religionspsykologisk dokument utan kanske främst en fängslande skildring av en ung mans väg till Gud.

MUSIK I SÖDERMÖRE

Onsdagar kl. 19:00

8/12 S:t Olofs kyrka

Advent- & julmusik för orgel & piano

Paul Thorstensson
Burkhard Flögel kantor
Jakob Axén andakt

26/1 Mortorps kyrka

Under mantel av ljus

Pernilla Ingvarsdotter sopran
Elisabeth Helgesson Palm piano
Instrumentalister
Jan Haglund andakt

Vårens övriga Musik i Södermøre

9/2 Hagby kyrka
23/2 Voxtorp kyrka
9/3 S:t Olofs kyrka

sensus

JULPYSSEL

Julsudoku

Fyll rutorna med symboler istället för siffror! Varje symbol ska finnas med en gång på varje rad, i varje stor kvadrat och i varje stapel.

Här gömmer sig en julpsalm!

Vilken av alla våra älskade juldagsmorgonspalmer är det som har gömt sig här? Alla ord i en hel vers kan du hitta. De finns vertikalt och horisontellt och diagonalt, och en del är bak-och-fram. Det finns också en del små ord som inte alls hör hemma i psalmen, så använd blyertspenna i början. Leta upp alla psalmversens ord och skriv dem i rätt ordning, se om du minns melodin och gnola en stund! Eller ring upp en vän och sjung tillsammans!

J	U	L	Ä	R	I	N	G	R	K	U	N	G
N	E	D	R	O	V	D	A	G	Ä	S	T	V
Å	R	E	T	S	M	L	B	A	R	N	E	T
D	Z	E	T	T	I	G	L	A	N	S	E	N
E	N	R	A	V	I	N	C	D	U	N	S	F
N	Ä	R	R	I	N	G	H	E	T	E	P	A
D	U	R	F	G	N	U	J	T	I	J	G	T
K	N	Ä	R	E	G	Q	S	I	N	B	U	T
N	Ö	H	Ä	L	U	E	N	B	G	A	D	I
E	T	G	V	M	D	E	N	N	Ä	R	S	G
M	O	T	A	D	S	V	S	A	N	N	E	D
M	V	I	Ö	H	E	T	Å	P	O	R	E	O
O	V	F	V	F	E	M	T	R	E	T	A	M
K	R	A	E	N	C	B	Ä	D	D	T	R	E
L	O	G	R	V	O	W	L	I	K	E	Ö	N
Ä	D	D	Ä	L	K	S	K	Ä	R	A	A	S
V	I	H	E	R	R	E	D	R	V	A	R	A

När de såg stjärnan fylldes de av stor glädje. De gick in i huset, och där fann de barnet och Maria, hans mor, och föll ner och hyllade honom. De öppnade sina kistor och räckte fram gåvor: guld och rökelse och myrra.

Matt. 2:10-11

A detailed nativity scene featuring three wise men in ornate, colorful robes (yellow, green, and purple) and crowns, standing and looking towards the right. In the center, the Virgin Mary is depicted in a blue robe with a white headscarf, her hands clasped in prayer. To the right, the infant Jesus lies in a wooden manger, wrapped in a white cloth. The background is a soft, out-of-focus green and yellow gradient.

Södermøre pastorat önskar alla en

*God och välsignad jul
och ett gott nytt år
med glädje och goda gåvor*

KONTAKT

Besöks- och postadress

Prästvägen 1, 388 32 Ljungbyholm

Besökstider

Mån, tis, tors: 09:00 - 16:00 Ons: 13:00 - 16:00

sodermore.pastorat@svenskakyrkan.se

Expedition telefontider

Mån, tis, tors: 09:00 - 12:00 Ons: 13:00 - 16:00

0480 - 77 04 00

Kyrkoherde Richard Thörn

Södermöre pastorat

richard.thorn@svenskakyrkan.se

0480-77 04 01

Komminister Ove Carlsson

Arby - Hagby, Halltorp - Voxtorp

ove.carlsson@svenskakyrkan.se

0480-77 04 31

Komminister Jan Haglund

Karlslunda - Mortorp

jan.haglund@svenskakyrkan.se

0480-77 04 21

Komminister Jakob Axén

Ljungbyholm - Trekanten

jakob.axen@svenskakyrkan.se

0480-77 04 11

Vik. komminister Bengt-Olof Roos

bengtlof.roos@gmail.com

070-633 79 25

www.sodermore.se

facebook.com/Sodermore

youtube.com: sök på Södermöre pastorat

Klimatkompenenserad
Gruppförändelse

DEN HÄR TRYCKSAKEN ÄR
KLIMATKOMPENSERAD HELA VÄGEN
FRÅN TRYCK TILL DISTRIBUTION
AV SVENSK DIREKTREKLAM.

Svenska kyrkan
SÖDERMÖRE PASTORAT